

Vilijem (Vili) Kovačič

Na Straški vrh 26

1000 Ljubljana

Državljan K

Mitja Lomovšek

Jelovice 4

2322 Majšperk

Na: Okrožno državno tožilstvo v Ljubljani

Slovenska cesta 41

1000 Ljubljana

(Vodja oddelka Katarina Bergant)

vlagava kazensko ovadbo in obtožni predlog

zoper vrhovnega sodnika

Branka Maslešo

Tavčarjeva ulica 9, 1000 Ljubljana

V vednost:

Vsa poštena slovenska javnost,

posebej pa v vednost Ministru za notranje zadeve Alešu Hojsu in generalnemu direktorju Policije Antonu Olaju ter direktorici NPU Petri Grah Lazar – ki naj v skladu s svojimi pristojnostmi sprožijo zahtevane postopke – s tem, da naj prve rezultate v zadevi kriminalnega pregona Branka Masleše javnosti pokažejo čim prej, kajti škoda, ki nastaja z nezakonitim trenutnim stanjem, je vsak dan večja in v mednarodnem smislu škandalozna, hkrati pa mora ljudstvo, v katerega imenu se na naših sodiščih zaključijo vsake sodbe, biti takoj obveščeno o poteku in rezultatih sojenja oziroma kazenskega pregona. .

PRAVNE PODLAGE ZA PREGON

Vlagatelja kazenske ovadbe in obtožnega predloga zoper Branka Maslešo, sodnika na Vrhovnem sodišču v Ljubljani, **ki je kot Vrhovni sodnik** na Vrhovnem sodišču Republike Slovenije, na Tavčarjevi 9 v Ljubljani, zaposlen od 2011 na podlagi »**Uvjerenja o diplomi**« iz Sarajeva iz leta 1975 in nezakonite »**Potvrde o Pravosudnom izpitu**« iz Sarajeva iz leta 1976 – namreč **utemeljeno sumiva Branka Maslešo** storitve večih kaznivih dejanj in sicer:

Po 252. členu Kazenskega zakonika-1, Uradni list RS števil. 50/12 iz 4. 5. 2012 in ostali (Posebni primeri ponarejanja uradnih listin),

Po 253. členu KZ-1 (Overitev lažne listine),

Po 257. členu Kazenskega zakonika-1 (Zloraba uradnega položaja),

Po 258. členu Kazenskega zakonika-1 (Nevestno delo v službi),

Po 288. členu KZ-1 (Protizakonito, pristransko in krivično sojenje),

Po 305. členu KZ-1 (LAŽNO IZDAJANJE ZA URADNO OSEBO!) in

Po 310. členu KZ-1 (Samovoljnost).

Prav tako utemeljeno sumiva, da je Masleša storil eno od oblik kaznivega dejanja Opustitev dolžnega ravnanja.

Branko Masleša kot vrhovni sodnik NI NIKOLI opozoril Sodni svet, da je njegov Pravosodni izpit iz leta 1976 iz Sarajeva in s tem njegov sprejem v sodniško funkcijo v letu 1980 v SFRJ po šestih sodbah Vrhovnega sodišča Republike Slovenije, katerega član je Masleša že 11 let, (po sodbi: I Up 239/2017 oziroma I U 664/2017 iz 6. 12. 2017 in I Up 116/2020 iz 19. 11. 2020) kakorkoli sporen in NEZAKONIT in s tem NEVELJAVEN.

Čeprav bi ob teh Sodbah oziroma Sklepih VS RS absolutno moral vedeti, da je njegovo Potrdilo o opravljenem Pravosodnem izpitu iz Sarajeva v letu 1976, opravljeno na dan 10. 6. 1976, NEZAKONITO in s tem NEVELJAVNO.

Masleša bi takrat - takoj po 6. 12. 2017 po prvi Referenčni sodbi v I Up 239/2017 oziroma v I U 664/2017 iz 6. 12. 2017 moral odstopiti kot Sodnik in zamrzniti svoj status do rešitve vprašanja ali pa (in pa) konzultirati za to pristojno inštitucijo - Sodni svet RS in ustrezen organ Vrhovnega sodišča.

Vendar Masleša klub znani Sodbi I U 664/2017 iz 6. 12. 2017 (pred več kot 4 leti) nikoli ni zahteval od Sodnega sveta pojasnila glede omenjenih Sodb Vrhovnega sodišča in stališča VS. Gre namreč za to, da so Pravosodni izpiti iz Republik nekdanje SFRJ pred letom 1990 v RS pravno neveljavni in NEZAKONITI. Tak nezakonit in zato neveljaven Pravosodni izpit ima Branko Masleša, kar je tudi sam priznal tako Vrhovnemu sodišču kot medijem (POP TV v intervju z Damjano Seme na dan 26. 1.)

Masleša se kljub referenčni Sodbi I U 664/2017 iz 6. 12. 2017 ni ravnal po črki in intenci zakona, ampak je, kot da se ni nič zgodilo, delal naprej kot nezakoniti sodnik, kot da zanj ti sklepi niso obstajali oziroma veljali.

Vlagatelj Kazenske ovadbe Kovačič in Lomovšek hkrati predlagava, da se upošteva PRAVIČNA rešitev, ki ne bo spravila Slovenije v bankrot in v kaos zaradi posledic nezakonitega 40- let trajajočega brezpravnega Pravosodnega sistema, katerega mejnik so sodbe vrhovnega sodišča. Datum 6. 12. 2017 je mejnik odkar so Masleševe sodbe NEZAKONITE OZIROMA NELEGITIMNE. Seveda pa isto velja za vse ostale sodnike, ki imajo DPI iz nekdanjih republik SFRJ pred 1990.

Sporen pa ni le pravosodni izpit ampak tudi Diploma pravne fakultete v Sarajevu, katere avtentičnost preiskuje raziskovalni novinar Luka Perš.

OBRAZLOŽITEV OVADBE IN OBTOŽNEGA PREDLOGA TER PRAVNE PODLAGE ZA TO:

Pravosodni izpit je pogoj za vpis na seznam zakonitih sodnikov, tožilcev in odvetnikov – kar je lahko ista oseba. NEZAKONITO ter PROTIPRAVNO in hkrati DISKRIMINATORNO pa je sklepanje, češ da se Pravosodni izpiti izpred leta 1990 v drugih republikah nekdanje SFRJ NE priznajo samo za nekatere poklicne odvetnike (primer odvetnice iz Sarajeva iz 1985, ki ji PDI v Sloveniji NISO priznali), obratno pa naj to ne bi veljalo za sodnike.

Glede na 6 sodb Vrhovnega sodišča, v katerih so se Potrdila o PI izpred leta 1990 v republikah nekdanje SFRJ izkazala za NEZAKONITA (kot je ugotovljeno za omenjeno odvetnico s pravosodnim izpitom iz Sarajeva leta 1985 v Sklepu I Up 116/2020 iz 19. 11. 2020).

Obenem tožnika ugotavljava, da je Branko Masleša storil ne-etična in nemoralna – celo rušilna dejanja rušenja integritete najvišje sodne ustanove v državi, to je Vrhovnega sodišča. Ker Masleša po pilotni sodbi iz 6. 12. 2017 ni reagiral kot bi moral, je povzročil moralno in materialno škodo najvišji sodni ustanovi v državi. Njegovo, milo rečeno »nevestno delo v službi«, ob njegovem polnem zavedanju škodljivih posledic za sodni sistem in za demokratično državo Republiko Slovenijo, ni nikakršna navadna malomarnost, zato bi se moralo Masleševo ravnanje preganjati po uradni dolžnosti tako, da se razišče utemeljenost

suma njegovih kaznivih dejanj in sproži Obtožnica bodisi Obtožni predlog najmanj po naslednjih členih kazenskega zakona KZ-1 s posebnim ozirom na sledeče:

a) Posebni primeri ponarejanja listin

252. člen

(1) Za ponarejanje listin se kaznuje po prvem odstavku, če gre za listino iz tretjega odstavka prejšnjega člena, pa po tretjem odstavku prejšnjega člena:

- 1) kdor kakšen papir, golico ali kakšno drugo listino, ki jo je kdo podpisal, neupravičeno izpolni s kakšno izjavo, ki ima pomen za pravna razmerja;
- 2) kdor koga preslepi o vsebini kakšne listine in jo ta podpiše, misleč, da se podpisuje pod kakšno drugo listino ali pod kakšno drugo vsebino;
- 3) kdor izda listino v imenu kakšne osebe brez njenega pooblastila ali v imenu osebe, ki je ni;
- 4) kdor kot izdajatelj listine doda k svojemu podpisu kakšen položaj ali naziv, čeprav nima takega položaja ali naziva, pa to bistveno vpliva na dokazilno moč listine;
- 5) kdor napravi listino tako, da neupravičeno uporabi pravi pečat ali znamenje.

(2) S kaznijo iz tretjega odstavka prejšnjega člena se kaznuje, kdor kot tržno blago napravi za drugega doktorsko disertacijo, magistrsko, diplomsko, izpitno, maturitetno ali seminarsko nalogo ali sestavi za drugega kakšno drugo pisno nalogo, potrebno za pridobitev izobrazbe, ali kdor tako nalogo uporabi kot svojo.

b) Overitev lažne vsebine

253. člen

(1) Kdor spravi pristojni organ ali notarja v zmoto in s tem doseže, da ta v javni listini, zapisniku, knjigi ali poslovni listini potrdi kar koli lažnega, kar naj bi bil dokaz v pravnem prometu, se kaznuje z zaporom do treh let.

(2) Enako se kaznuje tudi, kdor uporabi javno listino, zapisnik, knjigo ali poslovno listino iz prejšnjega odstavka, čeprav ve, da je lažna.

c) Zloraba uradnega položaja ali uradnih pravic

257. člen

(1) Uradna oseba ali javni uslužbenec, ki izrabi svoj položaj ali prestopi meje uradnih pravic ali ne opravi uradne dolžnosti in s tem sebi ali komu drugemu pridobi kakšno nepremoženjsko korist ali komu prizadene škodo, se kaznuje z zaporom do dveh let.

(2) Če storilec z dejanjem iz prejšnjega odstavka povzroči večjo škodo ali huje prekrši pravice drugega, se kaznuje z zaporom do treh let.

(3) Uradna oseba ali javni uslužbenec, ki izrabi svoj uradni položaj ali prestopi meje uradnih pravic ali ne opravi uradne dolžnosti in s tem sebi ali komu drugemu pridobi protipravno premoženjsko korist, se kaznuje z zaporom od treh mesecev do petih let.

(4) Enako kot v prejšnjem odstavku se kaznuje storilec iz prejšnjega odstavka, ki izkoristi svoj položaj ali vpliv za nezakonito povečanje lastnega premoženja v večji vrednosti.

(5) Če je storilec z dejanjem iz tretjega in četrtega odstavka pridobil sebi ali komu drugemu veliko protipravno premoženjsko korist in je hotel pridobiti tako korist, se kaznuje z zaporom od enega do osmih let.

d) Nevestno delo v službi

258. člen

Uradna oseba ali javni uslužbenec, ki zavestno krši zakone ali druge predpise, opušča svoje nadzorstvo ali kako drugače očitno nevestno ravna v službi, čeprav predvideva ali bi morala in mogla predvidevati, da lahko nastane zaradi tega hujša kršitev pravic drugega ali škoda na javni dobrini ali premoženjska škoda, in res nastane kršitev oziroma večja škoda, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do treh let.

e) Protizakonito, pristransko in krivično sojenje

288. člen

(1) Sodnik, ki pri vodenju sodnega postopka ali izrekanju sodne odločbe zavestno krši zakon ali izkrivlja pravo, da bi stranki v postopku škodoval ali ji neupravičeno dal prednost, se kaznuje z zaporom do treh let.

(2) Enako se kaznuje sodnik, ki z namenom iz prejšnjega odstavka tega člena opre sodno odločbo na dejstva, za katera ve, da ne obstojijo ali se krivo podtikajo z lažnimi ali nedovoljenimi dokazi.

f) Lažno izdajanje za uradno ali vojaško osebo

305. člen

(1) Kdor se, zato da bi sebi ali drugemu pridobil kakšno korist ali da bi komu prizadejal škodo, lažno izdaja za uradno ali vojaško osebo ali neupravičeno nosi oznake uradne ali vojaške osebe, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do enega leta.

(2) Enako se kaznuje, kdor opravi kakšno dejanje, ki ga je upravičena opraviti samo uradna ali vojaška oseba.

g) Samovoljnost

310. člen

(1) Kdor si samovoljno vzame svojo pravico ali pravico, za katero misli, da mu pripada, se kaznuje z denarno kaznijo ali zaporom do šestih mesecev.

(2) Kdor si samovoljno vzame svojo pravico ali pravico, za katero misli, da mu pripada, z uporabo sile ali resne grožnje z napadom na življenje ali telo, se kaznuje z zaporom do dveh let.

(3) Enako kot v prejšnjem odstavku se kaznuje, kdor stori dejanje iz prejšnjega odstavka za drugega.

(4) Kdor zase ali koga drugega z dejanjem iz drugega odstavka tega člena izterja dolg, se kaznuje z zaporom do treh let.

(5) Pregon za dejanje iz prvega odstavka tega člena se začne na zasebno tožbo, za dejanji iz drugega in tretjega odstavka pa na predlog.

Sicer pa je Pilotna sodba, ki dokazuje kaznivo dejanje Branka Masleše Sklep UPRS I U 664/2017 z evidenčno številko VS00009248, datum 17.10.2017. Sodniki:

Peter Golob (predsednik), Brigita Domjan Pavlin (poročevalec) dr. Erik Kerševan

Namen zahteve drugega odstavka 22. člena ZUS-1 oziroma tretjega odstavka 87. člena ZPP je ravno v tem, da stranko zastopa kvalificirani pooblaščenec, ki pozna pravno ureditev v Republiki Sloveniji.

Zahteva je torej namenjena učinkovitemu pravnemu varstvu interesov stranke in jo varuje pred neveščim pravnim zastopanjem.

V določbi 34. člena ZPDI je določeno, da je z izpitom po določbah tega zakona izenačen pravosodni izpit in z njim izenačeni izpiti po doslej veljavnih predpisih. Vendar ta določba ureja izenačenost le med PDI in pravosodnimi izpiti, ki so bili opravljeni po določbah predhodnih predpisov, veljavnih v Republiki Sloveniji, in se torej ne nanaša na vse predpise, ki so veljali v nekdanji Jugoslaviji (v njenih drugih republikah).

1. Z izpodbijanem sklepom je prvostopenjsko sodišče kot nedovoljeno zavrglo pritožbo tožeče stranke (v nadaljevanju pritožnik) zoper sklep Upravnega sodišča, I U 664/2017 z dne 14. 9. 2017, s katerim je sodišče prve stopnje zavrglo njegovo tožbo zoper odločbo Sklada Republike Slovenije za nasledstvo, javnega sklada, št. 510-3143/2015/2 z dne 17. 1. 2017, ker kljub pozivu sodišča ni imenoval svojega pooblaščenca za sprejemanje pisanj v Republiki Sloveniji.

2. Iz obrazložitve izpodbijanega sklepa izhaja, da je sodišče prve stopnje pritožnikovo pritožbo zavrglo, ker ni izkazal, da bi njegova pooblaščenka N. M. imela opravljen pravniški državni izpit po Zakonu o pravniškem državnem izpitu (v nadaljevanju ZPDI). Pooblaščenka je opravila pravosodni izpit v Bosni in Hercegovini leta 1961, v slovenskih predpisih pa ni podlage za to, da bi se pravosodni izpiti, opravljeni v republikah nekdanje Jugoslavije, priznali kot pravniški državni izpiti po Zakonu o državnem izpitu (ZDPI).

3. Po drugem odstavku 22. člena Zakona o upravnem sporu (v nadaljevanju ZUS-1) lahko stranka v postopku s pritožbo opravlja dejanja samo po pooblaščenca, ki ima opravljen pravniški državni izpit (v nadaljevanju PDI). Ustavno sodišče RS je skladnost te določbe s 14. in 25. členom Ustave RS potrdilo v odločbi U-I-69/07 z dne 4. 12. 2008. Stranka lahko pritožbo vloži tudi sama, če izkaže, da ima opravljen pravniški državni izpit (četrti odstavek 86. člena Zakona o pravnem postopku (v nadaljevanju ZPP) v zvezi s prvim odstavkom 22. člena ZUS-1).1

4. V obravnavani zadevi je pritožnik vložil pritožbo po pooblaščenki, ki je predložila potrdilo o opravljenem pravosodnem izpitu v Bosni in Hercegovini leta 1961. ZPDI ne ureja vprašanja priznavanja v tujini opravljenih pravosodnih izpitov, niti ni to urejeno s Sporazumom med Bosno in Hercegovino in Republiko Slovenijo o pravni pomoči v civilnih in kazenskih zadevah, na katerega se sklicuje pritožba. V določbi 34. člena ZPDI je sicer določeno, da je z izpitom po določbah tega zakona izenačen pravosodni izpit in z njim izenačeni izpiti po doslej veljavnih predpisih. Vendar ta določba ureja izenačenost le med PDI in pravosodnimi izpiti, ki so bili opravljeni po določbah predhodnih predpisov, veljavnih v Republiki Sloveniji³, in se torej ne nanaša na vse predpise, ki so veljali v nekdanji Jugoslaviji (v njenih drugih republikah). Nenazadnje pa tudi po določbah predhodnih predpisov pravosodni izpiti, opravljeni v drugih jugoslovanskih republikah, niso neposredno veljali v Republiki Sloveniji.

5. Po presoji Vrhovnega sodišča pritožnikova pooblaščenka ni izpolnjevala pogoja iz drugega odstavka 22. člena ZUS-1. Na podlagi navedenega Vrhovno sodišče pooblaščenke tudi ni pozivalo k predložitvi potrdila o v Republiki Sloveniji opravljenem PDI, saj njegovega obstoja niti ni zatrjevala saj je pritožbo vložila oseba po pooblaščenju, ki zaradi pomanjkanja postulacijske sposobnosti te pravice nima, pritožba ni bila dovoljena, zato jo je Vrhovno sodišče zavrglo na podlagi drugega odstavka 89. člena ZPP v zvezi s prvim odstavkom 22. člena ZUS-1.

Poleg navedenih sklepov pa je sledila vsaj še ena enaka Sodba oziroma Sklep, ki je temeljil na Predhodni Sodbi, in sicer I Up 116/2020 iz 19. 11. 2020, senat oziroma Sklep pod vodstvom sodnice Nataše Smrekar.

Jedro zadeve:

ZPDI torej ne določa, da se priznajo v tujini opravljeni izpiti oziroma izpiti, opravljeni v kateri od drugih republik nekdanje SFRJ. V določbi 34. člena ZPDI je določeno le, da je z izpitom po določbah tega zakona izenačen pravosodni izpit in z njim izenačeni izpiti po doslej veljavnih predpisih. To pomeni, da so s PDI izenačeni le pravosodni izpiti, opravljeni po določbah predhodnih predpisov, to je predpisov, ki so pred ZPDI urejali navedeno materijo (npr. Zakon o pripravništvu, strokovnih izpitih in izpopolnjevanju strokovne izobrazbe delavcev v državni upravi in pravosodju, ter Zakon o pravosodnem izpitu). Ker je šlo za republiške predpise, pa je s PDI na podlagi 34. člena ZPDI izenačen le pravosodni izpit, opravljen v skladu s predpisom, ki je veljal v Republiki Sloveniji, ne pa v skladu s predpisom druge republike nekdanje SFRJ.

Začasni pripor obdolženca

Predlagatelja, spričo izmuzljivosti, verjetnega nesodelovanja Branka Masleše in ob osebni lastnosti vzvišenosti, kakršno je kazal v javnosti v primeru zahteve v javnem interesu za vpogled v veljavnost njegove diplome, predlagava UVEDBO PRIPORA za Branka Maslešo. Masleša bi namreč lahko po vsej verjetnosti s prostosti urejal zadeve za prikritje svojega, na Sarajevo vezanega, delovanja. Pri tem je zelo pomembno tudi dejstvo, da Masleša poseduje državljanstvo BiH.

Verjetnost je namreč, da si je Masleša že decembra 2021 urejal v Sarajevu zadeve za pridobitev Bosanskega državljanstva, zato, da bo ali bi, pravočasno pobegnil iz Slovenije – kot sta pobegnili Selman v Zenico in Mamić v Široki Brijeg. Oba sta sedaj (bila) nedostopna matičnim pravosodnim organom (Selman se je decembra 2021 vrnil v Slovenijo, potem ko je Masleša tudi za Selmana novembra 2021 priskrbel oprostilno sodbo zaradi nezakonitih dokazov v zadevi Balkanski bojevniki«).

V mesecih december 2021 in januar 2022 je na podlagi na stotine medijskih objav (člankov in oddaj, na primer Tema Dneva na Nova 24 tv), sporočil Vrhovnega sodišča RS, sporočil Sodnega sveta, izjav nekdanjega ustavnega sodnika dr. Jana Zobca in celo samih izjav Branka Masleše v Dnevniku ter INTERVJUJA na Pop Tv z Damjano Seme na dan 26. 1. 2022) postalo dokončno jasno, da obstaja razumno velika verjetnost, da Branko Masleša ni sodnik, ampak zgolj navaden prevarant, ki se je s pomočjo nezakonitega, v BiH pridobljenega »Uvjerenja o Pravosodnem izpitu« iz 25. 6. 1976 prerinil celo na mesto Vrhovnega sodnika v najbolj občutljivem oddelku – Kazenskem oddelku- od koder kot sodnik lahko pošilja ljudi v zapor ali pa jih oprosti, kakor je to storil v primeru Kavaškega klana, za katerega je kot vrhovni sodnik poskrbel, da so oproščeni.

Nezakonitosti Maslešinih ravnanj so kot dokazi navedeni v stotinah medijskih objav na www.prava.si, www.nova24tv.si, www.siol.net, twitter objave, www.pozareport.si, www.siol.net, www.demokracija.si, in celo www.rtv slo.si je morala objaviti uradno sporočilo Sodnega sveta. Zaslišani pa bi morali biti tako predsednik Sodnega sveta Vladimir Horvat –kot tudi podpredsednik dr. Erik Kerševan, zaradi že izražene zahteve Sodnega sveta, po kateri naj Masleša predloži VERODOSTOJNA potrdila o svoji izobrazbi in izvolitvi na svojo Prvo sodniško funkcijo decembra 1979 na Okrožnem sodišču v Kopru.

Prav tako v smislu Odkrivanja kaznivih dejanj Masleše vlagatelj predlagava zaslišanje še vsaj dveh verodostojnih oseb, ki o tej predmetni zadevi lahko veliko povesta glede razjasnitve okoliščin in stanja duha v razmerah, v katerih se dogajale te nezakonitosti.

- 1) Nekdanji generalni sekretar na Ministrstvu za delo dr. Marko Štrovs (njegov naslov je najti v javnih evidencah), je javno objavil, da je njemu (torej Štrovsu) JNA cca leta 1977 ponujala, da bi mu dala Uvjerenje o Pravosudnem izpitu, podobnega kot ima Masleša.
- 2) Nekdanji ustavni sodnik in sedaj Vrhovni sodnik dr. Jan Zobec, ki je že 2011 ob izvolitvi Masleše za Vrhovnega sodnika opozoril na to, da Masleša nima niti enega opravljenega znanstvenega pravosodnega dela in da ne govori noben tuj jezik (saj se mu na Pravni fakulteti v Sarajevu med 1970 in 1975 ni bilo treba učiti tujih jezikov, ker je bila to Fakulteta, ki tega od bodočih pravnikov ni zahtevala).

3. Prilagava tudi kompetentno mnenje nekdanjega ustavnega sodnika in sedanjega vrhovnega sodnika, ki povzema bistvo zadeve:

»Dvomi se vlečejo še naprej, saj enega papirja Branko Masleša ni pokazal, in sicer potrdila o opravljenem sodnem izpitu Republike Slovenije. Ta papir bi moral predložiti, pa ga ni« je v intervjuju povedal Vrhovni sodnik Jan Zobec in dodal: »Branko Masleša sploh nima postulacijske sposobnosti, da bi nastopal pred Vrhovnim sodiščem. Njemu so kot stranki celo v lastni zadevi vrata na Vrhovno sodišče zaprta. On, ki niti v svojem imenu ne bi mogel vložiti pravnega sredstva na Vrhovno sodišče, je hkrati Vrhovni sodnik, ki odloča o teh pravnih sredstvih«.

Zelo velik nesporni dokaz Maslešinih protipravnih dejanj je objavljen v članku na www.prava.si na dan 28. 1. 2022 z naslovom: »Zakaj se Branko Masleša izgovarja na zakonodajo iz aprila 1980, če je bil za sodnika izvoljen decembra 1979?«

Branko Masleša je v intervjuju na dan 26. 1. 2022 z Damjano Seme na POP TV PRIZNAL PRAV TO - SVOJE SAMORAZKRITJE KAZNIVEGA DEJANJA – »SODNIK SEM BIL ŽE PRED APRILOM 1980, IZVOLJEN SEM BIL ZA SODNIKA ŽE DECEMBRA 1979, LE SODBO SEM NAPISAL EN DAN ZATEM KO JE ZAČELA VELJATI TA ZAKONODAJA, V APRILU 1980«.

Vse to pa je zelo jasno in natančno pojasnjeno v članku:

<https://prava.si/post/620327/zakaj-se-branko-maslesa-izgovarja-na-zakonodajo-iz-aprila-1980-ce-je-bil-za-sodnika-izvoljen-decembra-1979>

Sodna farsa pri iskanju odgovorov o ustreznosti izobrazbe vrhovnega sodnika Branka Masleša se zelo počasi razpleta. Po skoraj dveh mesecih je zdaj slovenska javnost za hip videla domnevno celo »originalno« Masleševo diplomu in domnevno veljavno potrdilo o opravljenem pravosodnem izpitu. Vendar je treba razjasniti ne le avtentičnost te verzije, pač pa tudi njeno veljavnost, legalnost. V tem smislu predlagava raziskavo v neodvisnem evropskem laboratoriju, saj je možnost, da Masleša vpliva na tožilce in forenzike, zelo velika.

Bistvo težav z Maslešo torej predstavlja njegov bosanski pravosodni izpit glede na to, da slovenska zakonodaja ne priznava opravljenih pravosodnih izpitov iz nekdanjih republik SFRJ, da bi lahko kdajkoli v Sloveniji opravljal funkcijo sodnika, tožilca, odvetnika, ali pravnega zastopnika.

Pravosodni izpiti se že v času Jugoslavije niso priznavali, saj je moral kandidat imeti opravljen pravosodni izpit v Sloveniji. Celó Na MMC nacionalne RTV Slovenija ki se tej temi sicer sistematično izogiba, je med drugim zapisano pojasnilo Masleše, zakaj je po njegovih besedah imel pogoje za opravljanje sodniške funkcije v Sloveniji:

"Sam sem pred izvolitvijo na sodniško mesto opravljal delo in naloge namestnika občinskega javnega tožilca II v Sarajevu dve leti in 10 mesecev. Trditve, da mi je bilo v pripravnishvo priznано tudi obdobje med služenjem vojaškega roka, ne držijo, saj sem bil v vojski od 31. julija

1976 do 1. julija 1977," je navedel Masleša sam in isto piše na spletni strani MMC RTV Slovenija.

*

Spoštovani naslovniki te zadeve in vrhovni sodnik Branko Masleša, to je zgodba, ki so jo organi pregona zaradi izjemne pomembnosti funkcije vrhovnega sodnika, dolžni natančno in do konca forenzično preiskati in seveda kar najhitreje ukrepati - sankcionirati. Doslej predloženi »dokazi« Branka Masleša ne opravičujejo, bi pa zaradi njegove neverodostojnosti morali biti kriminalistično in sodno preiskani in seveda, v nadaljevanju vključeni v konsistentno pravosodno zakonodajo, kar pa mora sprejeti Državni zbor. Tako za ta primer kot tudi za bodoče primere.

To je seveda poglavje zase, kajti nobena politična stranka se s tem problemom ne želi več ukvarjati, ker bi jim očitno to škodilo pri javnem mnenju in na volitvah. Podpisana Vili Kovačič in Mitja Lomovšek ne kandidirava na volitvah, politične stranke pa se problemu izogibajo zaradi taktiziranja z volilnim rezultatom. Kot državljana in kot davkoplavevalca nimava političnega pač pa pravni interes imava, ki je hkrati javni interes, da ljudstvo v katerega imenu se izrekajo sodbe, dobi pravico vedeti in ne dolžnost verjeti v karkoli.

Podpisana vlagatelj o vadbe in obtožnega predloga nisva pripadnika nobene politične stranke, od parlamentarnih političnih strank pa zahtevamo odgovorno ter dosledno ravnanje in sanacijo zavoženega stanja. Sodnik Radonjič je namreč razkril, kar smo 1991 lahko le »sanjali«. Na RTVSLO je javno povedal, da je primer Masleša le simptom širšega pojava, vrh ledene gore in je takih sodnikov mnogo več – po njegovih besedah 50, 60 primerov. Za kar je predlagal tudi rešitev: razpustitev sodišč, da sodišča opravljajo le najnujnejše posle, obenem pa nov razpis za mesto poštenega sodnika. Funkcijo pa si ponovno lahko pridobijo zgolj tisti, ki bodo dokazali svoje poklicne kvalifikacije in dokazali, da do sedaj niso bili kršitelji človekovih pravic. Seznam kršiteljev je bil leta 2014 celo javno objavljen.

Dokazi k Predlogu tožbe in Kazenske ovadbe:

1. Zaslišanje Branka Masleše, naslov Vrhovno sodišče RS, Tavčarjeva 9, 1000 Ljubljana
2. Zaslišanje Vilijema Kovačiča, Na Straški vrh 26, 1000 Ljubljana
3. Zaslišanje Mitje Lomovška, Na Trati 36 A, 4248 Lesce
4. Zaslišanje Luka Perša, Genderovci 81, Murska Sobota
5. Zaslišanje novinarka Sare Bertoncej iz Nova 24 TV
6. Zaslišanje Damjana Florjančiča, predsednika Vrhovnega sodišča RS, Tavčarjeva 9, 1000 Ljubljana
7. Zaslišanje nekdanjega Ustavnega sodnika dr. Jana Zobca, sedaj Vrhovnega sodnika RS, Tavčarjeva 9, 1000 Ljubljana
8. Zaslišanje predsednika Sodnega sveta Vladimirja Horvata o tem ali jih je Masleša kdaj opozoril na to, da bi utegnil biti Maslešin Pravosodni izpit iz Sarajeva iz leta 1976 NEZAKONIT glede na judikate Vrhovnega sodišča, posebej še glede na I Up 239/17 iz 6. 12. 2017, je pa še pet enakih odločitev Vrhovnega sodišča, pravno sporen oz. neveljaven.

9. Intervju Branka Masleša z Damjano Seme na www.24ur.com na dan 26. 1. 2022, kjer je Semetova od Masleše izsilila »samo-priznanje«: »- Sodnik sem bil že decembra 1979, čeprav mi je Zakonodaja to priznala šele aprila 1980. Da sem napisal svojo prvo Sodbo sem počakal en dan po začetku veljavnosti Zakonodaje iz SFRJ, pred začetkom veljavnosti v aprilu 1980 pa sem skrival, da sem že sodnik« - kajti vsa takšna zakonodaja iz SFRJ je bila v novi državi razglašena za neveljavno.
10. Zaseg dokumentov Branka Masleše: v zadnjem intervjuju je Masleša izjavil, da vse dokumente skrbno hrani in prepričana sva, da jih policija zlahka zaseže in forenzično preišče, predno bo morebiti pobegnil v BiH.
11. Ne nazadnje je bil Branko Masleša tisti, ki je leta 2014 v aferi Patria izjavil Janšo je treba S**KATI in je kot predsednik VS dosegel lažni demanti te nedvomno njegove izjave.
12. Obenem je Branko Masleša avtor ali soavtor mnogih krivičnih sodb in osebnih in drugih bankrotov, vključno z najbolj znanim to je bankrotom tovarne Planika v Kranju z več tisoč zaposlenimi delavci, ki so izgubili delo
13. Hkrati pa Branka Maslešo bremeni tudi oprostitev članov mafijskih združb v sojenju v zadevi Balkanski bojevniki.
14. Zaslišanje predsednika Odbora za pravosodje DZ in zaslišanje predsednika Odbora za notranje zadeve DZ.

Nezakonitostim iz zadeve Masleša ni videti konca. Posebno poglavje je ne-verodostojnost diplome Branka Masleše s pravne fakultete v Sarajevu. Kot rečeno, so doslej javno razkrite 3 verzije njegove diplome. In nobena od verzij se ne sklada s podobnimi diplomami iz tega časa, kar seveda dodatno poglobi dvome in poveča neverodostojnosti vrhovnega sodnika. Nobena verzija očitno ni prava – na vsaki nekaj manjka: najprej podpis, nato žig, na zadnji različici pa manjka v žigu celo RDEČA ZVEZDA.

Zato vlagatelja te ovadbe pozivava direktorja policije k forenzični preiskavi s pomočjo strokovnjakov iz tujine, kajti ob težavah glede verodostojnosti forenzičnega laboratorija in forenzika Franca Sabliča, ki je bil v primeru Milko Novič brez strokovnih kvalifikacij in ustrezne akreditacije za opravljanje tega poklica, je vsekakor hitreje in lažje doseči videz objektivnosti s tem, da se ta forenzična raziskava zgodi v neodvisnem laboratoriju v tujini. Slovenskim kriminalistom namreč ne zaupava, saj se, enako kot v primeru dr. Milko Novič kaj lahko zgodi, da bo za kriminalista - forenzičnega strokovnjaka, izbran in pripoznan kakšni samozvani slovenski »forenzik«, ki je, prav tako kot Masleša, brez strokovnih kvalifikacij in ustrezne akreditacije za opravljanje tega poklica.

Gre za primer Franca Sabliča iz »domačijskega« nacionalnega forenzičnega laboratorija NFL pri Nacionalnem preiskovalnem uradu NPU, katerega tedanji direktor Darko Majhenič je decembra 2014 v 10 dneh, čudežno in po božjem navdihu in brez preiskave, pred več sto tisoči gledalci POPTV nedolžnega dr. Milka Noviča obsodil kot nadomestnega morilca dr. Janka Jamnika.

Vse politične dejavnike v Sloveniji, ne glede na politično pripadnost, ter institucije civilne družbe in oblastne organe, pozivava, naj se opredelijo do tega vprašanja in javno podprejo nujni prvi korak, k očiščenju in normalizaciji stanja v slovenski sodni veji oblasti.

Ljubljana, 08.02.2022

Mitja Lomovšek

Vili (Viljem) Kovačič

Aktivni državljan

Predsednik društva DPSND

Demokratske Republike Slovenije

Davko Plačevalci Se Ne Damo